i Igelbäcken. Miljöförvaltningen i Stockholms stad.

Marshall, J.E. 1978. Trichoptera: Hydroptilidae. – Handbk Ident. Br. Insects. 1-31.

Nilsson, A., Pröjts, J. & Torle, C. 2002. Bottenfauna på Hallands Väderö. Resultat från undersökningar 2001 och 2002. Region Skånes miljövårdsfond. Rapport från Ekologgruppen.

Palm, N.B. 1947. Microlepidoptera, Neuroptera, and Trichoptera from Medelpad and Norrbotten, Sweden. – Opusc. Ent. 12: 35-49.

Svensson, B.W. 1974. Population movements of adult Trichoptera at a south Swedish stream. – Oikos 25: 157-175.

Svensson, B.W. 1978. Bland insekter i Blekingska marker I: Virvelbaggar och nattsländor. – Blekinges Natur 1978: 66-92.

Tjeder, B. 1954. Östskånska insekter. 1. Trichoptera och Hymenoptera (partim). – Opusc. Ent. 14: 58-69.

Tjeder, B. 1967. Kullabergs nätvingar, näbbsländor, nattsländor och harkrankar. – Kullabergs Natur. Häfte 12.

Tobias, W. 1981. Eine neue *Apatania*-Art aus Norwegen (Trichoptera: Limnephilidae). – Ent. Z. 91: 62-65.

Wallace, I.D., Wallace, B. & Philipson, G.N. 1990. A key to the case-bearing caddis larvae of Britain and Ireland. – Scient. Publs Freshwat. Biol. Ass. 51: 1-237.

Wiberg-Larsen, P. 1985. Revision of the Danish Hydroptilidae (Trichoptera). – Ent. Meddr. 53: 39-45.

Wiberg-Larsen, P., Medin, M. & Nilsson, P-A. 1998. First record of *Setodes punctatus* (Trichoptera: Leptoceridae) in NW Europe. – Ent. Tidskr. 119: 37-40.

Till minne av Nils Linnman

När Nisse en kväll för några år sedan ringde mig och frågade om jag skulle vilja överta hans skalbaggssamling blev jag både tagen och smickrad. Troligen kände han redan då att hans krafter började ta slut. 87 år gammal avled Nils Linnman den 29 december 2002. Han föddes den 16 juli 1915. En oförglömlig radioreporter, tv-programledare, naturkännare och entomolog är borta. Alla som kände Nisse personligen eller genom radio och tv kommer inte att glömma med vilken inlevelse ock kärlek han kunde berätta både om naturens under och även de mest triviala saker. Själv lärde jag känna Nisse först i mitten på åttiotalet efter hans aktiva tid i media, men jag hade den lyckan att vi kom varandra mycket nära som entomologer och vänner. Under våra skalbaggsexkursioner hade jag glädjen att få lyssna på Nisses sakkunniga och fängslande ord om insekter men även om växter, svampar och fåglar. Jag som inte hade möjligheten att höra eller se Nisses radio- och tv-program hade däremot fått turen att kunna lyssna på honom ”live” ute i terrängen.

Nisse växte upp i Visby på Gotland. Han gick på gymnasium i Stockholm på Östra Real på 30-talet. Därefter fortsatte han studera naturvetenskap på Stockholms högskola. Studierna avslutade han med examen bl a i zoologi, botanik och geologi. 1944 debuterade han på radio som reporter i programmet Vårmorgon. Efter det lyckade framträdandet fick han ett år senare fast tjänst som jordbruksexpert och naturkunnig på Sveriges Radio. Detta resulterade i flera populära serier och i och med televisionens intåg i svenska hem blev det flera populära program som ”I skogsbrynet” och ”Just nu” (Korsnäsgården) som sändes i många år. Skrivna manus ersattes med stort kunnande, kärlek till naturen

och förmågan att spontant och sakligt dela med sig av sina kunskaper. Nisse hör till dem som utan tvekan bidragit mest till det svenska folkets stora intresse för naturen och miljön. 1978 blev Nisse hedersdoktor vid Stockholms universitet.

Foto: Rune Bollvik.

Nils bana som skalbaggssamlare började mycket tidigt. De äldsta fynden i hans samling bär datum ”sommaren 1927” då Nisse bara var tolv år gammal. Det finns också några exemplar som inte är daterade men av den barnsligt klumpiga skrivstilen kan man gissa att samlaren har skrivit fyndplats själv med någons hjälp. Hans intresse för natur och insekter väcktes säkert ännu tidigare. Kanske redan då han gjorde sina första steg utomhus eller undersökte gräsmattan fortfarande krypande på alla fyra. Nisse har samlat i alla Sveriges hörn, från sydligaste Skåne till Lappland. Bland de ställen som var honom mest kära var Stora och Lilla Karlsö. Redan under tidiga skoläldern besökte han Stora Karlsö med dess speciella natur och dit brukade han återvända och samla otaliga gånger under sitt liv. Sina besök och fynd på öarna presenterade han i föredrag som han höll: ” Bland baggar på Karlsöarna”. Ett annat väl undersökt ställe var Lidingö där han bodde med sin familj och hustru Gunnel, en kunnig kvartsgeolog. På Lidingö bodde och letade Nisse skalbaggar från 40-talet till år 2000 då han efter sin älskade hustrus bortgång flyttade till sin dotter utanför Lästringe i Sörmland. Det finns många fina skalbaggsfynd från Lidingö i Nisses samling och tack vare Nisse är kanske just den här delen av Stockholm bäst undersökt på skalbaggsfaunan. Tyvärr hann inte Nisse göra en sammanställning av sina mer än 50 år på Lidingö. Bland de mest anmärkningsvärda fynden från Lidingö kan man nämna en sällsynt kortvinge *Pseudomicrodota jelineki* som Nisse tagit där. Under 50-talet gick Nisse med i Stockholms Entomologiska Förening och där var han aktiv som styrelseledamot under 1970- och 1980-talet. Nisses nyfikenhet på det okända i naturen kan man tydligt se i det att han var inte rädd att ge sig på kortvingar, en av de svåraste grupperna bland skalbaggar. Även de allra minsta exemplaren är genitalpreparerade och Nisse gav sig inte tills han lyckades artbestämma dem. Han samlade också en hel del under sina resor utomlands; Grekland, Kreta, Irland, Island, Cypern, Frankrike, Spanien, England, Tanganjika, Kenya, Uganda, Etiopien, Sri Lanka, USA m fl länder. Mycket av detta utländska material är fortfarande obestämt, men förhoppningsvis kommer entomologspecialister titta på dessa och upptäcka många intressanta fynd bland dem.

Med tacksamhet kommer vi att minnas honom, vår entomologkollega och naturens vän.

Stanislav Snäll